

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce:

D. A.

zastoupen advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**

se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2019, č. j. MV-78824-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 30. 4. 2019, č. j. OAM-29781-13/DP-2018 (dále jen „usnesení ze dne 30. 4. 2019“), kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastaveno správní řízení vedené pod sp. zn. OAM-29781/DP-2018, neboť žalobce se na výzvu podle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců nedostavil ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.
2. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 26. 9. 2018 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, a to za účelem studia. Následně prvostupňový správní orgán žalobce výzvou k osobní účasti na úkonu v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 25. 3. 2019, č. j. OAM-29781-12/DP-2018 (dále jen „Výzva“) v souladu s § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců vyzval, aby se dne 18. 4. 2019 v 11:30 hodin osobně dostavil na uvedené pracoviště správního orgánu k pořízení biometrických údajů (zobrazení obličeje, otisky prstů) a dalších údajů nezbytných k vydání (výrobě) průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu. Prvostupňový správní orgán žalobce ve Výzvě poučil, že nedostaví-li se bez závažných důvodů k pořízení biometrických a jiných údajů, bude řízení o jeho žádosti zastaveno; přičemž o závažných důvodech bránících dostavit se je třeba správní orgán neprodleně uvědomit a tyto důvody je třeba také prokázat. Výzva byla žalobci doručována na adresu X. Z příslušné doručky vyplývá, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení; zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 28. 3. 2019; zásilka byla vrácena odesílateli dne 9. 4. 2019; přičemž nebyla zaškrtnuta kolonka, že nevyzvednutá zásilka byla vložena do schránky žalobce a nebylo ani vyplněno datum takového vložení. Výzva byla žalobci doručována obálkou s modrým pruhem a z doručky je patrné vyznačení požadavku „nevracet, vložit do schránky“.
3. Usnesením ze dne 30. 4. 2019 prvostupňový správní orgán správní řízení zastavil. V odůvodnění tohoto usnesení prvostupňový správní orgán uvedl, že v průběhu řízení o žádosti shledal, že jsou splněny zákonné podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, a proto rozhodl, že dostaví-li se žalobce k pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu, převezme jej a uhradí příslušný správní poplatek, bude mu doba platnosti povolení k pobytu prodloužena. Konstatoval, že žalobce vyzval, aby se osobně dne 18. 4. 2019 v 11:30 hod. dostavil na pracoviště správního orgánu za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Vysvětlil, že Výzva byla žalobci doručena podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) dne 8. 4. 2019. Žalobce se však dne 18. 4. 2019 ke správnímu orgánu nedostavil a ani správnímu orgánu nesdělil žádný důvod, který by mu v tom bránil. Uzavřel, že tím došlo k naplnění důvodu uvedeného v § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, pro který je správní orgán bez dalšího povinen řízení o žádosti zastavit. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že žalobce usnesení ze dne 30. 4. 2019 osobně převzal dne 6. 5. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

4. Žalobce se proti usnesení ze dne 30. 4. 2019 bránil odvoláním, ve kterém namítal, že se k sejmutí biometrických údajů nedostavil, jelikož se o této skutečnosti nedozvěděl. Vysvětlil, že na vysokoškolské koleji, kam bylo doručováno, nejsou klasické poštovní přihrádky, ale pouze přihrádky označené prvním písmenem příjmení studenta. Uvedl, že neměl důvod prohledávat všechny přihrádky a že není výjimkou, že poštovní doručovatel nepostupuje podle prvního písmena příjmení. Domníval se, že by ze strany správního orgánu bylo účinnější zvolit doručení v souladu s § 59 správního řádu. Uvedl rovněž, že dne 6. 5. 2019 předložil prvostupňovému správnímu orgánu žádost, kde svoji neúčast vysvětlil a požádal o stanovení nového termínu; ten ji však nepřijal a následně se s ní v usnesení ze dne 30. 4. 2019 ani nevypořádal.
5. Žalovaná žalobou napadeným rozhodnutí odvolání žalobce zamítla. Žalovaná se po posouzení spisového materiálu ztotožnila s prvostupňovým správním orgánem, že byl dán důvod pro zastavení správního řízení o žádosti žalobce podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce na výzvu prvostupňového správního orgánu podle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců nedostavil ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Konstatovala, že je pouze na žalobci, jakým způsobem si zajistí přebírání písemností, a to navíc v případě, kdy si je vědom nedostatečného označení poštovních schránek na vysokoškolské koleji. Měla za to, že uvedené nelze považovat za důvod na vůli účastníka nezávislý, který by mu bránil k dostavení se před prvostupňový správní orgán. Podotkla, že ze spisového materiálu vyplývá toliko, že dne 6. 5. 2019 si žalobce převzal usnesení ze dne 30. 4. 2019 a nikoli, že podal žádost o stanovení nového termínu. Konstatovala, že uvedené je pouze tvrzením žalobce, které ve smyslu § 52 správního řádu nijak neprokázal. Dodala, že k této žádosti nebylo možné přihlídnout ani ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu. Zopakovala, že namítaná žádost o poskytnutí náhradního termínu pořízení biometrických údajů není součástí spisového materiálu. Nepřisvědčila ani námitce týkající se vhodnějšího doručování Výzvy podle § 59 správního řádu, neboť možnost reklamace doručení měl žalobce i v případě doručování Výzvy.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

6. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalobou napadeným rozhodnutím byl porušen § 2 odst. 1 a § 3 správního řádu, a to v souvislosti s § 50 odst. 2 a odst. 3 a § 52 správního řádu. Uvedl, že je studentem České zemědělské univerzity v Praze, fakulty lesnické a dřevařské. Zdůraznil, že je řádným studentem prezenčního studia a že je přihlášen k pobytu na adrese X, přičemž se jedná o kolej ČZU. Namítal, že se dne 18. 4. 2019 v 11:30 hodin ke správnímu orgánu za účelem pořízení biometrických údajů nedostavil, neboť mu Výzva nebyla oznámena a nebylo mu známo, že jeho žádosti bylo vyhověno.
7. Vysvětlil, že na internetových stránkách zjistil číslo jednací, jakož i to, že jeho žádosti bylo vyhověno, a proto přes objednávací linku požádal o stanovení termínu pro pořízení biometrických údajů. Pracovníci správního orgánu mu však bylo sděleno, že byl objednán na den 18. 4. 2019; pracovnice mu rovněž doporučila napsat písemnou omluvu. Dne 6. 5. 2019 se proto žalobce s písemnou omluvou dostavil ke správnímu orgánu, kde mu bylo vydáno usnesení ze dne 30. 4. 2019, ve kterém je uvedeno, že k doručení zásilky bylo přistoupeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu. Žalobce zdůraznil, že na předmětné koleji nejsou klasické poštovní schránky, pouze přihrádky označené prvním písmenem příjmení studenta. Podotkl, že neměl důvod prohledávat všechny přihrádky. Namítal

rovněž, že zásilka měla být s ohledem na její obsah, právě z důvodu jeho osobní účasti, která byla nutná, doručována v souladu s § 59 správního řádu do vlastních rukou. V takovém případě by se totiž zásilka vrátila správnímu orgánu zpět a žalobce by měl možnost případné reklamace. Namítal, že tuto námitku vznesl již v odvolacím řízení, ovšem žalovaná se s ní v žalobou napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevypořádala.

8. Dále uvedl, že dne 6. 5. 2019 předložil správnímu orgánu žádost, kde svoji neúčast vysvětlil, omluvil se a požádal o stanovení nového termínu; to však nebylo ze strany správního orgánu přijato. Uvedl, že již v rámci odvolacího řízení namítal, že mu bylo odmítnuto převzetí žádosti o stanovení nového termínu. Poukázal na to, že se s žádostí o pomoc s napsáním této žádosti obrátil na nevládní organizaci pro pomoc cizincům, působící přímo v budově prvostupňového správního orgánu, která je pro tyto účely zde umístěna a prezentována v několika jazycích. Postupem správního orgánu, kdy mu odmítl tuto písemnost převzít, byl zaskočen.
9. Žalobce uvedl, že důkazní břemeno v řízeních na žádost je sice na straně žadatele, poukázal však na základní zásady zakotvené ve správním řádu. Namítal, že žalovaná se jeho žádostí a argumentací nezabývala a vycházela pouze ze skutečnosti, že spisový materiál tento dokument neobsahoval, a tudíž se ztotožnila s postupem prvostupňového správního orgánu. Žalobce považoval postup žalované za potlačení a otresení základních práv zaručených Listinou základních práv a svobod, demokratických principů právního státu a dobré víry žalobce v jeho funkčnost. Uvedl, že byl po celé správní řízení veden dobrou vírou v činnost veřejné správy. Poukázal na to, že správní řád zná zmírňující důvody, žalovaná se jimi však dostatečně a nestranně nezabývala; a to s ohledem na námitky žalobce vznesené v odvolání, zda uváděné důvody v předmětném případě nastaly. Měl rovněž za to, že žalovaná dostatečně neposoudila stav věci i z hlediska přijatého řešení, neboť soulad veřejného zájmu s tímto řešením je ve značném nepoměru. Zdůraznil, že se na území České republiky nedopustil žádného protiprávního jednání ani přestupku a po celou dobu svého pobytu řádně plnil povinnosti plynoucí mu ze zákonů České republiky. Poukázal na to, že veřejná správa je službou veřejnosti, která by měla být vykládána, pokud možno, ve prospěch dotčených osob.
10. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
11. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 8. 2019 odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dodala, že žaloba nepřináší žádnou relevantní argumentaci.
12. Žalovaná navrhla soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

13. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce i žalovaná s tímto postupem souhlasili.
14. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

15. Žaloba není důvodná.
16. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
17. Podle § 24 odst. 1 správního řádu „*[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*“
18. Podle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců „*[s]plňuje-li cizinec podmínky pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, je povinen se na výzvu osobně dostavit na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, a to včetně pořízení biometrických údajů cizince a jeho podpisu, který je určen k jeho dalšímu digitálnímu zpracování; podpis se nepořídí, pokud cizinci v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka.*“
19. Podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců „*[u]snesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 13 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 14 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody na jeho vůli nezávislé.*“
20. Z dikce § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců vyplývá, že aby mohlo dojít ke zpochybnění závěru prvostupňového správního orgánu o důvodnosti zastavení řízení, musel by žalobce svými důkazními návrhy zpochybňovat otázku (ne)dostavení se ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, případně důkazními návrhy prokazovat existenci skutečností mu v tomto úkonu objektivně bránících.
21. V nyní projednávané věci žalobce především namítal, že se na výzvu podle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců nedostavil ke správnímu orgánu ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu z důvodu, že mu Výzva nebyla řádně doručena, a proto nevěděl, že (a kdy) se má ke zpracování těchto údajů dostavit.
22. Soud nejprve v obecné rovině k doručování fikcí konstatuje, že nebyl-li při doručování adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20 správního řádu, písemnost se uloží (§ 23 odst. 1 správního řádu). Adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil (§ 23 odst. 4 správního řádu). Zároveň s oznámením podle odst. 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích překážek při doručování ve smyslu § 24 správního řádu (§ 23 odst. 5 správního řádu). Jestliže si adresát uloženou písemnost nevyzvedne ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu). Podmínky pro doručení písemnosti fikcí shrnul rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, publ. pod č. 3524/2017 Sb. NSS. Jsou jimi (1) doručování na správnou adresu, (2) výzva adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení a (3) marné uplynutí úložní

doby, tedy nevyzvednutí doručované písemnosti na příslušné poště (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2019, č. j. 3 Ads 205/2018-21).

23. Soud ze správního spisu zjistil, že Výzva byla žalobci prvostupňovým správním orgánem doručována prostřednictvím pošty na adresu X, tedy na správnou adresu. Soud pro úplnost uvádí, že žalobce v žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uvedl adresu X (prvostupňový správní orgán na tuto adresu ostatně nejprve předchozí výzvu chybně doručoval), nicméně v následně doložené smlouvě o ubytování je uvedena adresa X. Žalobce nadto správnost této adresy nespороval. Prvostupňový správní orgán Výzvu doručoval obálkou s modrým pruhem, tedy do vlastních rukou. Soud rovněž ověřil, že se ve správním spise nachází doklad o doručení Výzvy (doručenka); na kterém je rozhodnutí identifikováno číslem jednacím. Z tohoto dokladu se dále jednoznačně podává, že předmětná písemnost byla adresována žalobci, že dne 28. 3. 2019 byla zásilka uložena (připravena) k vyzvednutí (adresát totiž nebyl zastižěn) a že žalobci byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky s poučením. Zásilka byla dne 9. 4. 2019 vrácena odesílateli; do schránky vložena nebyla. Prohlášení v případě vrácení zásilky obsahuje jméno, příjmení a podpis doručovatele a otisk razítka pošty s datem. Soud s ohledem na uvedené sdílí závěr žalované o tom, že Výzva byla žalobci řádně doručena dne 8. 4. 2019 fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž pro tento způsob doručení byly splněny všechny zákonné podmínky.
24. Soud dodává, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu na uplatnění fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta, resp. zda byla písemnost vložena na jiné vhodné místo (srov. zejména rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41).
25. Soud dále konstatuje, že předmětná doručenka má povahu veřejné listiny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2004, č. j. 4 Azs 278/2004-58). Soud v této souvislosti odkazuje na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž plyne, že doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených. Ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve unést břemeno tvrzení a předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení a údaje uvedené na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi prokazující, že zásilka doručena nebyla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 Azs 387/2020-29, jakož i v něm hojně odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu).
26. Je sice pravdou, že je obtížné prokazovat negativní skutečnosti (že se něco nestalo), nicméně judikatura demonstrativně uvádí situace, za nichž by adresát skutečně mohl údaj na doručence zpochybnit. Například podařilo-li by se doložit, že v době doručování neexistovalo místo, kde by mohlo být oznámení zanecháno, či že v lokalitě doručení dochází k problémům s doručováním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020 - 44). V nyní projednávané věci však žalobce své tvrzení o tom, že mu Výzva nebyla řádně doručena, podporuje toliko tvrzením, že na vysokoškolské koleji, kam bylo doručováno, nejsou klasické poštovní schránky, nýbrž pouze přihrádky označené prvním písmenem příjmení studenta. Toto tvrzení však žalobce jakkoliv nedoložil, ani například fotografií předmětných schránek. Žalobce rovněž nikterak nerozvedl a ani nedoložil svou odvolací námitku týkající se možného nesprávného postupu poštovního doručovatele. Netvrdil (potažmo ani neosvědčil), že by někdy v minulosti byl nucen řešit problémy s doručováním na uvedenou adresu a v této souvislosti podal stížnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

a vedl příslušné reklamační řízení s Českou poštou s. p. Soud poukazuje taktéž na to, že žalobce řádným způsobem nevysvětlil, jakým způsobem je tedy na danou vysokoškolskou kolej běžně pošta doručována, pokud podle jeho názoru předmětné schránky tomuto účelu nevyhovují. Žalobce přitom musel předpokládat, že mu budou písemnosti správních orgánů doručovány právě do těchto schránek.

27. Soud dodává, že naopak správní orgány neměly žádný důvod předpokládat, že žalobce na adrese, kterou jim sám uvedl, nebude schopen zajistit přebírání zásilek. Věděl-li však žalobce o tom, že s doručováním Výzvy, jakož i dalších písemností na jím vyvedenou adresu bude problém, mohl se podle toho zařídit. Žalobce mohl například požádat o doručování jiným způsobem, a to i na elektronickou adresu, nebo pečlivě sledovat stav svého řízení. Soud je přesvědčen, že ochrana subjektivních práv vyžaduje i určitou bdělost a aktivitu žalobce. Soud má proto za to, že ani v těchto specifických podmínkách nedošlo k žádné nepřiměřené procesní tvrdosti vůči žalobci.
28. Žalobce dále namítal, že mu měla být Výzva doručována podle § 59 správního řádu a že se s touto jeho odvolací námitkou žalovaná žádným způsobem nevypořádala. Soud konstatuje, že žalovaná se touto námitkou v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádala sice stručně, ovšem dostatečně. Žalovaná totiž zcela správně poukázala na to, že možnost reklamace doručení měl žalobce i v případě doručení Výzvy. Soud dodává, že prvostupňový správní orgán žalobci písemnou Výzvu doručoval do vlastních rukou a s dostatečným předstihem, přičemž § 59 správního řádu žádné další požadavky na doručování nestanoví, a proto soud považuje tuto žalobní námitku za neopodstatněnou. Jinými slovy, soud v postupu správních orgánů při doručování Výzvy neshledal žalobcem namítané pochybení.
29. Žalobce dále namítal, že prvostupňový správní orgán odmítl převzít žádost žalobce o stanovení nového termínu ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu a že žalovaná se touto žádostí nezabývala a vycházela pouze ze skutečnosti, že spisový materiál ji neobsahoval. Soud zdůrazňuje, že tato část žaloby je poměrně obecná a těžko srozumitelná, od čehož se odvíjí i níže uvedené vypořádání této námítky soudem.
30. Soud konstatuje, že pokud by prvostupňový správní orgán odmítl převzít žalobcem podanou žádost tak, jak žalobce v žalobě naznačil, mohlo by se jednat o pochybení správních orgánů, které by mohlo mít žalobcem tvrzené důsledky do jeho práv. Soud však zdůrazňuje, že žalobce jím tvrzené skutečnosti nikterak nedoložil. Žalobce přitom měl několik možností, jak tvrzenou situaci alespoň částečně doložit. Žalobce například mohl navrhnout výslech svědka, který by dosvědčil, že mu bylo převzetí předmětné žádosti odmítnuto. Žalobce rovněž mohl předmětnou žádost prvostupňovému správnímu orgánu podat prostřednictvím podatelny a tuto skutečnost následně doložit orazítkovanou kopií podání, nebo ji mohl podat poštou a uvedené doložit alespoň podacím lístkem, přičemž obojí by mohl učinit dokonce i poté, co by mu bylo převzetí písemnosti odmítnuto. Ze spisového materiálu však skutečně vyplývá pouze to, že žalobce dne 6. 5. 2019 převzal usnesení ze dne 30. 4. 2019, a dále to, že žalobce žádost o poskytnutí náhradního termínu pořízení biometrických údajů přiložil teprve k odvolání proti usnesení ze dne 30. 4. 2019.
31. Soud shrnuje, že žalobce ani v odvolacím řízení a ani v řízení před soudem nedoložil ničeho na podporu svých tvrzení o (neúspěšném) podání žádosti o poskytnutí náhradního termínu pořízení biometrických údajů. Soud se proto ztotožňuje se závěry a postupem žalované, která vyšla ze skutečnosti, že tato žádost není součástí spisového materiálu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

32. Soud zdůrazňuje, že na důvěryhodnosti žalobcova tvrzení nepřidává, že žádost, kterou žalobce doložil žalované spolu s odvoláním, a žádost, kterou žalobce doložil soudu, jsou zcela zjevně odlišné písemnosti. Soud poukazuje na to, že žádost přiložená k odvolání je psaná jako celek na počítači, není podepsaná a je datovaná dnem 6. 5. 2019, zatímco žádost přiložená k žalobě je ručně doplněná do předtištěného vzoru a je datovaná dnem 2. 5. 2019. Žalobce tyto rozdíly opět nikterak nevysvětlil, naopak žádost, kterou přiložil k žalobě, navrhl jako důkaz na podporu svých tvrzení, že mu bylo převzetí této žádosti odmítnuto. Soudu však z uvedených důvodů není vůbec zřejmé, jakou žádost žalobce prvostupňovému správnímu orgánu údajně neúspěšně předkládal. Soud proto shledal i tuto námitku žalobce nedůvodnou a účelovou.
33. Soud shrnuje, že byt se to žalobci může zdát nepřiměřeně tvrdé, správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, pokud řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 169 r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastavily, neboť se na výzvu podle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců nedostavil ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Soud dodává, že žalobce neprokázal existenci skutečností, které mu v dostavení se ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu objektivně bránily. Skutečnost, že žalobci byla Výzva doručena fikcí, jakož i důvody, pro které byla doručena fikcí, totiž samy o sobě nepředstavují důvody na vůli žalobce nezávislé, které by mu v tomto úkonu bránily a pro které by postup podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců nebyl na místě. Žalobce nadto správním orgánům v příslušné zákonem stanovené lhůtě tyto důvody ani nesdělil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správních řízeních neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. května 2021

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.